

Nikad ne gledajte unatrag

Fritz Ridenoun o tome kako biti hrišćanin a ne biti religiozan je pri kraju. Možete i ne morate se složiti s definicijama hrišćanskog i religijskog, ali je činjenica da poslanica Rimljana ističe da tu postoje sasvim određene razlike. Prema Websterovom rečniku, religija je sistem verovanja ištovanja Boga... Hrišćanstvo je, bez sumnje, to isto. Prema Websterovom rečniku, religija je služenje i obožavanje Boga izraženo kroz štovanje... Hrišćanstvo jeste i to. Prema Websterovom rečniku, religija je odanost, vernost, savesnost, svest ili uverenje o postojanju vrhunskog bića koje pobuđuje poštovanje, ljubav, zahvalnost, želju da mu se služi i da ga se sluša... Hrišćanstvo jeste i to... ali i mnogo više od toga. Hrišćanstvo poseduje snagu. A ta snaga nije nešto što hrišćanin izvlači iz samoga sebe. On zna da je istina ono što tvrdi Biblija: čovečje je srce varljivo, stalno se menja. Hrišćaninova snaga dolazi od Boga koji je iznad njega. Religija stvara "nekog" ili "nešto" i prekraja to na meru koja joj najbolje odgovara. Religija proizvodi boga kojim se može tako rukovati i koji je pogodan da ga se, između nedelje i nedelje, može smestiti u noćni ormarić. Ali hrišćanstvo ne govori o takvom Bogu. Hrišćanstvo govori o Bogu kojeg se ne može držati na dohvati ruke.

Hrišćanstvo kaže da je Bog došao k nama i da je učinio nešto za sav ljudski rod: uklonio našu krivicu. Krivica je, pored smrti, najveći čovekov neprijatelj. Krivica izjeda čoveka iznutra; ona je instiktivna spoznaja o tome da vi niste baš ono šta biste hteli da svet veruje da jeste i da zaista niste spremni stati pred pravednog i Svetog Boga. Pretražite gomile knjiga o religiji, kultovima, sektama. Ni jedna od njih uistinu ne tvrdi da poseduje odgovor na problem greha i krivice. Mnoge religijske grupe objašnjavaju krivicu jednostavno negirajući njenu postojanje. U vezi sa krivicom vi sami morate stvoriti svoje vlastito mišljenje. Pre svega, morate razmotriti činjenice: istorija, posebno istorija dva velika svetska rata i hladni rat, koji se manifestuje međunarodnim igram "žandara i lopova" ("dobrih i loših momaka"), samo sa stvarnim oružjem. Ili - pogledajte svoje gradske novine. Zločin (crne hronike) nije izašao iz mode. Ako se još uvek niste uverili - budite iskreni prema sebi i obratite se vlastitom iskustvu, pogledajte šta ste postigli u životu... Sve nas uverava u to da u nama preovlađuje želja za afirmacijom.

Svi smo skloni samozavaravanju, sadizmu, i grubostima više nego što smo toga i svesni. Neko ubije ili izvrši samoubistvo. Neko rasparčava drogu ili, jednostavno, prevari svog dobrog prijatelja. Zatečeni smo. Nismo niti pomislili da bi osoba poput "tog-i-tog" bila sposobna za tako nešto. Svi smo mi grešnici, lišeni slave Božje. Hrišćanstvo se ozbiljno i iskreno bavi ovim osnovnim problemima: krivicom i grehom. Ono kaže da je živi Bog ušao u istoriju. Biblija jasno uči da je Bog postao telom i da je umro na krstu, ne kao neshvaćeni putujući propovednik, nego kao uzvišena žrtva za otkupljenje od kazne za sve grehe. Ali to još nije sve. Biblija tvrdi da je Hrist uskrsnuo od mrtvih. Njegovi sledbenici nisu videli utvaru već uskrslo telo koje se moglo i dodirnuti i koje je, čak, i jelo hranu. Ili je sve ovo istina (a ne legenda) ili je hrišćanstvo istorijska prevara, koja se čak ne može nazvati ni velikom religijom. Ali ako hrišćanstvo nije ništa više od puke religije, onda nije vredno papira na kojem je štampan Novi zavet. Možda je najneobičnije od svega to, da nam je Bog svima dao slobodu da se prema Njemu odnosimo po vlastitoj volji. Da, Bog je ušao u istoriju, ali jedva da se može reći da se poslužio silom.

Staja nije uobičajno mesto za krunisanje, niti je krst mesto za oproštajni govor. I tako, ako želite, možete hrišćanstvo svrstatи u religije. Možete

Napisao Dobravest

nedjelja, 10 maj 2009 11:22 - Posljednje ažuriranje četvrtak, 28 oktobar 2010 14:25

odbiti da verujete u bilo koju od njegovih neverovatnih tvrdnji. Možete ga svrstati među egzotične priče grčke mitologije. Možete ga poistovetiti sa budističkim ili hinduističkim bekstvom od stvarnosti. Možete biti "velikodušni" pa reći da je puno mudrosti taoizma i konfucijanizma. Sasvim je sporedno na koji način ispoljavate vaše neverovanje. Posledice su iste. Vi ostajete gospodarem svoje sudbine. Vi Boga svodite na sebi ugodnu meru na nešto šta vam nikada ne postaje neprijatno. Zapravo, vi štujete kopiju svog vlastitog boga - sebe samog. U stvari, vi istinski Bogu kažete: "Ne treba mi tvoja pomoć." I ne dobijate je. Postoji i drugi način da se hrišćanstvo svede na religiju... iznutra. Umesto da odbijete Evandelje - vi ga prihvivate. "Spašeni ste". Pripadate crkvi. Slavite Boga svake nedelje u zajednici sa otkupljenima. Ali uprkos vašim tvrdnjama o veri u Božju milost, vi meštate hrišćanstvo sa religijom. Sve to uvijate u dohovnost, ali osećate da vaš odnos sa Bogom još uvek zavisi od toga koliko poštujete određena pravila. Ukratko rečeno, još uvek se radi o tome koliko postižete i dokle dosežete.

Mnogi hrišćani gledaju na hrišćanski život kao što skakač s motkom posmatra letvicu na visini od 6 metara. On trenira da bi bio u formi (to jest, on se moli na unapred propisan način, uči na pamet "prave" tekstove i citira ih u određenom trenutku.) Skakač neprestano pokušava pronaći najelastičniju motku. (Takvi hrišćani uvek traže nove autore, propovednike, duhovne velikane s kojima bi se mogli poistovetiti i tako na sebe preneti malo njihove duhovnosti). I, naravno, kao i svaki dobar skakač s motkom oni marljivo vežbaju (uvek su prisutni na svim sastancima, nastojeći izgledati isto toliko duhovni koliko i svi ostali). Ali skakač u sebi oseća da nikada ne može preskočiti 6 metara. Ovakvi hrišćani još uvek izjednačuju svoje hrišćanstvo sa pojmom "biti dobar" i osećaju da nikada neće biti dovoljno dobri. U izvesnom su smislu ovi hrišćani u pravu. Oni zaista nisu dovoljno dobri i neće ni biti sve dok ne prestanu ići putem kojim su krenuli. Vratimo se usporedbi sa skakačem: letvica, u stvari, nije na visini od 6 metara. Ona je na visini od 3 kilometra, a sve motke su obične čačkalice. Biti hrišćanin ne znači uvek učiniti ono pravo. Biti hrišćanin znači verovati i predati se Isusu Hristu.

Da, to ste već i ranije čuli. Ali da li ste to zaista razumeli, i o tome razmislili? Setite se kako je Petar pokušao hodati po vodi [Matej 14:29-30](#). Sve je bilo u redu dok nije prestao gledati na Hrista, dok nije pogledao unatrag i uplašio se veličine valova. Počeo je tonuti i zapomagati: "Gospode, spasi me!" Ovo je savršena slika svakodnevnog izbora kojeg moramo učiniti i čiji je rezultat ili da smo hrišćani ili da smo religiozni. Možete živeti u veri, u ličnoj predanosti Hristu ili se možete okrenuti natrag, zaboraviti ga... i potonuti. Kao i inače u životu, situacija nije sasvim ili - ili. Mnogi od nas nikada sasvim ne potonu, ali mi isto tako nikada nismo neprekidno na samoj površini. Često prolazimo kroz život pužući - uspravimo se do kolena, struka ili vrata, zavisno od okolnosti.

Drugim rečima, izgleda kao da su hrišćani neizlečivo religiozni, neprestano u iskušenju da žive po pravilima i ulože malo više napora kako bi stvari izgledale onako kako to oni žele. Ali Bog ne želi takve hrišćane. Saznanje da hrišćanstvo nije stanje savršenstva nam ne pomaže. U poslanici Rimljanim, Pavle nas uči kako da nadvladamo greh, ali ne i kako da budemo savršeni. Pavle je znao da biti hrišćanin nije odredište. Hrišćanin nije "stigao", hrišćanstvo je put, način života, proces sazrevanja. Vratimo se na vrhunac Pavlove poslanice: 8. poglavlje. Hrišćanstvo se ne može odvojiti od Hristove ljubavi. Hrišćanin može pobediti. Hrišćanski je život delotvoran ako sledimo Duha Svetoga. Ako želite zaključak o tome što znači biti hrišćanin a ne biti religiozan, setite se [Rimljanim 8:5](#). "Da, oni koji žive po telu, teže za onim što je telesno..." Kada živite po Duhu, vi zadovoljavate i Boga i sebe, a to baš i nije uvek lako. To ne ide samo od sebe. Hrišćanski život znači rast i promene. To je često bolan proces, a svi i ne izrastu da tog nivoa. Ali kada hrišćanin raste, napušta svoje detinjaste ideje o Bogu. Počinje se nadati i verovati

Napisao Dobravest

nedjelja, 10 maj 2009 11:22 - Posljednje ažuriranje četvrtak, 28 oktobar 2010 14:25

onako kako piše Pavle u završnim redovima poslanice Rimljanima.

Hrišćanin se predaje svemućem Bogu u veri i poslušnosti. Hrišćanin je u dodiru s Bogom kroz Duha Svetoga koji živi u njemu. Hrišćanin razgovara sa svojim Bogom. Uvek možete videti poznaju li dvoje ljudi jedan drugoga - po tome da li oni zaista komuniciraju. Tada među njima nema napetosti, krutosti, dosad; nego poštovanje, poverenje, ljubav. Hrišćanin koji ne želi biti religiozan, teži za ovakvim odnosom sa Bogom, jer se pouzdaje u snagu Duha Svetoga, snagu koja je u njemu kroz Isusa Hrista, snagu koja ga je oslobođila iz začaranog kruga greha i smrti Rim. 8:2. Hrišćanin se može okliznuti. Može pasti. Može delimično potonuti, ali njegov cilj nije biti religiozan. Hrišćanin se nada i ima snagu koju dobija iz izvora izvan sebe. Hrišćanin raste, menja se i postaje ono šta Bog želi da on postane. Hrišćanin neprestano uči kako imati poverenje i kako slušati i slaviti Boga. Hrišćanin nikada ne gleda unatrag...

PROČITAJ: Rimljanima 16:24-27 ²⁴ *Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama!* ²⁵ *A onome koji može da vas utvrdi po mom evanđelju i propovedi o Isusu Hristu, po otkrivenju tajne o kojoj se vekovima nije govorilo,* ²⁶ *a sad se javila i kroz proročka Pisma, obznanjena svima narodima po zapovesti večnoga Boga - da bi se pokorili veri,* ²⁷ *jedinom mudrom Bogu, posredstvom Isusa Hrista, njemu slava u sve vekove! Amin.*

Dobra Vest je: "Kada se iskreno pokajemo za svoje grehe, i sve to predamo na krst Hristove Golgotе, tog časa smo slobodni, i rasterećeni. Čudesno je -ali istina! Da nas Isus pri tome predanju i obraćenju pod golgotskim krstom kraj njegovih krvavih nogu i tela punog bola, pred sam izdisaj...tada, ni sada neosuđuje za naš prošli stil života koji smo živeli suprotno Božijoj volji, protivno njegovom planu."

Draga dušo, ako ti je potrebna molitvena pomoć, dušebrižništvo povodom ove teme, piši nam, i mi ćemo učiniti biblijski sve da ti od srca pomognemo. Ovde možeš opisati tvoju duševnu potrebu i pošalji. na e-maili: dobravest@bluewin.ch

Mir Božiji. Isus te ljubi!

Odgovara: misionar: **Nikola Mijatov-Meister**